

[Ellefsen]

foretaget for at erstatte de arbejdspladser, vi har mistet i vor fjernfiskerflåde, investeringer, som har medført, at vi stadig ikke på Færøerne kender begrebet arbejdsløshed understøttelse, og at vi har en arbejdsløshed af mikroskopisk størrelse, hvis vi overhovedet har nogen.

At man ikke kan stirre sig blind på et nøgletal som forholdet imellem nettoudlandsgæld og bruttonationalprodukt – i hvert fald ikke, når det drejer sig om det færøske samfund – men er nødt til at se efter, hvad der ligger bag tallene, vil jeg tillade mig at belyse med et enkelt eksempel.

Det er rigtigt, at nettoudlandsgælden er steget betragteligt i forhold til bruttonationalproduktet som følge af, at vi som nævnt investerede over 2 mia kr. alene i skibe i løbet af meget kort tid, ca. 2 år. Lad os antage, at et udenlandsk rederi – dette er ikke aktuelt desværre, men lad os antage, at et udenlandsk rederi registrerede 2 eller 3 supertankere på Færøerne. Følgen ville blive, at Færøernes nettoudlandsgæld steg til 100 pct. eller mere af bruttonationalproduktet. Skal man tro de hidtidige udsagn fra det rådgivende udvalg, ville man stærkt chokeret sætte sig ned og skrive det, som man troede ville blive den allersidste økonomiske rapport om den færøske økonomi, og man ville uden tvivl regne med, at vi, der bor på Færøerne, ville lukke butikken på stedet og ikke 14 dage efter, som en avis konkluderede for nogle måneder siden.

Nå, men jeg tror nu nok, at det rådgivende udvalg næste gang vil afgive en mere fyldestgørende og mere objektiv rapport, som kan godtages som rådgivning for statsministeriet og måske også for os. Nu vil jeg ikke deltage i hr. Breckmanns kritik af, at det rådgivende udvalg ikke har givet os gode råd. Jeg mener ikke, det er dets opgave, og jeg er sikker på, at hr. Breckmanns parti ikke ville finde det ønskværdigt, at det rådgivende udvalg kom og fortalte os, hvordan vi skulle drive politik på Færøerne. Men derfor kunne man i hvert fald godt give statsministeren nogle råd.

Og der bliver brug for gode råd, for vi har for nylig fået et nyt landsstyre på Færøerne under ledelse af det færøske socialdemokrati. Man kan sige meget om vores færøske socialdemokrater, men økonomisk sans er ikke deres stærke side.

Jeg vil slutte med at ønske regeringen held og lykke i dens arbejde med fortsat at rette op på den økonomiske udvikling i Danmark.

Lasse Budtz (S):

Jeg skal ikke tage meget af tingets tid, men hr. Gammelgaard og hr. Tørnæs fremsatte nogle bemærkninger om det sikkerhedspolitiske arbejde her i tinget og det sikkerhedspolitiske udvalg, som kræver nogle kommentarer fra socialdemokratisk side.

Jeg vil gerne forsikre begge de to ordførere om, at socialdemokratiet i højeste grad lægger vægt på det sikkerhedspolitiske udvalgs arbejde, og det er jo ikke så fantastisk mærkeligt, da det er os selv, der har fundet på at nedsætte dette udvalg. Vi har også meddelt udvalgets ærede formand, hr. Knud Østergaard, at vi er parat til at fortsætte arbejdet, så vidt vi forstår i anden halvdel af august.

Vi står til gengæld nok lidt tvivlende over for, hvorvidt regeringspartierne for alvor ønsker, at vi når frem til enighed i dette udvalg, og i den forbindelse bliver vi nødt til at vende tilbage til de ting, der skete i forbindelse med folketingets drøftelse af det amerikanske SDI-program, altså stjernekrigsprogrammet, andre programmer af samme karakter og reaktionerne i Europa som sådanne.

Der skete i virkeligheden tre ting næsten på én gang. I det sikkerhedspolitiske udvalg var stjernekrigen på dagsordenen; så fik vi en debat her i tinget, hvor vi vedtog en efter vor mening fuldstændig lysende klar dagsorden, der fremhævede, at flertallet i tinget ikke ønskede dansk deltagelse og var imod stjernekrigsprogrammer i al almindelighed – heldigvis er det lidt ualmindeligt – men i bredeste forstand på begge sider.

Alligevel lod regeringen sin forsvarsminister dagen efter underskrive et communiqué fra NATO, hvori man hilste stjernekrigsprogrammet velkommen og sagde, at det var til gavn for NATO. Jeg skal ikke rippe op i denne gamle sag, som vi har, mener vi, ordnet ved stjernekrigsdebat nr. 2, men det understreger, at vi godt kan have tvivl om, hvorvidt i hvert fald de fire borgerlige partier, som danner regeringen, virkelig er interesseret i at arbejde henimod en løsning af de sikkerhedspolitiske problemer, bl.a. fordi vi troede, at her var et af de punkter, hvor vi